

1. Најчешћа питања о Конвенцији УН о правима детета

О чему се ту ради?

Конвенција Уједињених нација о правима детета је међународна повеља која регулише права младих људи. Генерална скупштина УН усвојила ју је 1989. године. Конвенција има 41 члан о правима младих људи, један члан о јавној свести и образовању, те 12 чланова о томе како надzirати, ратификовати и примењивати Конвенцију. Конвенција о правима детета усвојена је у више земаља него било који други међународни споразум о људским правима. До децембра 2008. године, чак 193 земље су је потписале или ратификовале.

Дакле, шта је дете према Конвенцији?

Када УН кажу „дете“, мисли се на све младе људе испод 18 година, осим ако се пунолетство (кад се неко сматра одраслим) не стиче раније. Члан 1 Конвенције нам говори о томе.

Како делује Конвенција?

Иако Конвенција није државно право, начела Конвенције морају се огледати у националном законодавству, ресорним политикама и програмима земаља које су је потписале и ратификовале. Владе такође морају подносити редовне извештаје Уједињеним нацијама о напретку земље у примени Конвенције. Систем извештавања притиска владе да поштују права младих људи.

Утиче ли Конвенција на наше животе?

Ратификујући Конвенцију, владе су се обавезале да поштују права особа млађих од 18 година да учествују у одлукама које се на њих односе, да живе и да буду заштићени од зла. Члан 4 каже да кад владе усвоје Конвенцију, предузеће све „одговарајуће мере“ за остваривање тих права. Исто тако каже да у вези са економским, социјалним и културним правима, државе чланице предузимају такве мере максимално користећи расположива средства. Кад знамо шта Конвенција каже и шта значи, можемо да обезбедимо да та права постану правила која ће одредити како се односи према младим људима.